

Vzpomínka na zašlé časy.

Věnováno památce našich zesnulých českých hudebníků.

Škoda je vás, škoda je vás, jak jste pěkně hráli,
jak jsme při muzice vaší, rádi tancovali.
Lituji vás — odešli jste z našich "českých Athén",
a já vzpomínkami na vás, cítím se jak ztracen.

Spěte sladce, spánek věčný — na vás jitřenka se směje,
nikdo vás zde nenahradí, ať cokoliv se děje.
Vzpomínám, ach! vzpomínám já, na tu zašlou dobu,
někdy se i pozastavím u těch vašich hrobů.

Na "Národním" je váš "Slavín", — šerík vám tam kvete,
navštívím vás opět brzy, až růže budou v létě.
Nevím ale, — nevím, jak to u nás bude,
každý nyní jinak zpívá, — každý jinou hude.

Kdyby tak vstal z hrobu náš zesnulý Klácel,
myslím, že snad znovu zpět v hrob by se skácel!
Vždyť on hlásal: Světla více! — My však: "Hepší."
Doufejme však že snad někdy — bude všechno lepší.

I tu síň nám rozbourali "Čtenářského Spolku",
odkud mnohý jinoch vodil domů svoji holku.
Pravdou bylo a je podnes, že dívky byly hezké,
víte proč? — Snad proto jenom, že to byly české.

V té Národní naší síni Č. S. P. S. spolků,
tak mnohý jinoch odvedl si k oltáři svou holku.
Hrávali jste, kdys hrávali "Radeckého pochod"
a my ještě teď želíme ten váš smutný odchod.

"Já jsem malý mysliveček" — tu jste také hráli,
a byla to podívaná, jak ty dívky braly. —
Svět je veliké jeviště, my jsme jenom herci,
hrajeme zde své úlohy, a pak že jsme velcí!

Znali jsme vás dobře všichni, — znali vaše kroje,
většinou jste přišli "od nás" z Chrudimského kraje.
A ta hudba vaše byla vždycky naše chloubou,
proto že byl kapelníkem náš František Kouba.

V. E. Váně.